

# บทที่ 1

## บทนำ

### ภูมิหลัง

จากสภาพการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วผ่านกระแสโลกาภิวัตน์และโลกไซเบอร์ทำให้คนไทยมุ่งแสวงหาความสุขและสร้างอัตลักษณ์ส่วนตัวผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์เกิดเป็นวัฒนธรรมย่อยร่วมสมัยที่หลากหลายในรูปแบบการรวมกลุ่มของบุคคลที่สนใจเรื่องเดียวกัน โดยที่วัฒนธรรมที่บ่งบอกความเป็นไทยไม่สามารถแสดงบทบาทที่ชัดเจนขณะเดียวกันสังคมไทยก็เผชิญกับความเสื่อมถอยด้านคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งสะท้อนได้จากคนในสังคมมีความดีในการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหามากขึ้นทั้งปัญหาครอบครัว การแข่งขันทรัพยากรระหว่างชุมชนและความคิดเห็นที่แตกต่างทางการเมือง ขณะที่กระบวนการยุติธรรมแก้ไขปัญหาได้ไม่เต็มที่ ผู้ที่ใช้ความรุนแรงมักขาดความยับยั้งชั่งใจ มีพฤติกรรมเลียนแบบหรืออาจเกิดจากการเลี้ยงดูที่ขาดการใช้เหตุใช้ผล ขาดความเอื้อเฟื้อ เอื้ออาทร ส่งผลให้มีความมีคุณธรรมและจริยธรรมของคนในสังคมลดน้อยลง (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555–2559) ทั้งยังเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีที่ส่งผลกระทบต่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในหลายด้าน ได้แก่ สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสาร การศึกษา และการคมนาคม การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในชุมชนและสังคม (วารสาร กระจกส่องสังคม, 2549 : 11) การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและกระแสโลกาภิวัตน์ มีผลกระทบต่อวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมที่ดั้งเดิม ส่งผลให้สังคมไทยมีความเป็นวัตถุนิยม พฤติกรรมของคนในสังคมเปลี่ยนแปลง ให้ความสำคัญกับศีลธรรมและวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมลดลง ทั้งการดำรงชีวิตประจำวัน การใช้ชีวิตและความสัมพันธ์กับผู้อื่น มุ่งหารายได้เพื่อสนองความต้องการ การช่วยเหลือเกื้อกูลกันลดลง ความมีน้ำใจไมตรีน้อยลง เกิดการแก่งแย่งเอาเปรียบกัน ทำให้คนไทยขาดความสามัคคี ขาดการเคารพสิทธิผู้อื่น และการยึดถือประโยชน์ส่วนรวมส่งผลต่อวิถีชีวิตคนไทยทั้งระดับครอบครัว ชุมชนและประเทศส่งผลให้เกิดปัญหาเด็กและเยาวชนทั้งในเมืองและในชุมชนท้องถิ่น

การจัดการความรู้ในท้องถิ่นถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ชุมชนได้รวมกลุ่มและสนทนากันเหมือนสภากาแฟหรือโฮมบุญร่วมกันเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ด้วยการ

แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันที่เกี่ยวข้องกับบุคคล สถานที่ ธรรมชาติ หน่วยงานองค์กร สถานประกอบการ ชุมชนและสิ่งแวดล้อม เปรียบเสมือนผู้เรียน ผู้สอน ได้ร่วมกันศึกษาค้นคว้าหาความรู้หรือเรื่องที่สนใจร่วมกันจากแหล่งเรียนรู้ทั้งที่เป็นธรรมชาติที่มนุษย์สร้างขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและเป้าหมายสูงสุดของการจัดการความรู้ คือ การพัฒนาคนพัฒนางาน พัฒนาคมน ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นชุมชนในที่ทำงาน โดยดำเนินการจัดการความรู้ร่วมกัน มีชุดความรู้ของตนเองที่ร่วมกันสร้างเอง ใช้เองตลอดเวลา การจัดการความรู้เป็นทักษะชีวิตประมาณร้อยละ 80-90 เป็นทฤษฎีเพียงร้อยละ 10-20 ดังนั้นการจัดการความรู้จึงเป็นสิ่งที่เรียนรู้ด้วยวิธีการฟัง การอ่าน การเล่าเรื่อง การลงมือฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเอง (วิจารณ์ พานิช. 2548 : 5) ซึ่งการเรียนรู้และปัจจัยที่เกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตคู่การพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืนด้วยการผสมผสานความรู้ระหว่างภูมิปัญญาท้องถิ่นกับวิทยาการสมัยใหม่เข้าด้วยกัน โดยการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับท้องถิ่นและใกล้ชิดกับตัวผู้เรียนซึ่งส่งผลให้การเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียนและจะต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์ต่อวิถีชีวิตประจำวันของผู้เรียน (กรมวิชาการ. 2539 : 3)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่สร้างโอกาสการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องให้คนทุกกลุ่มทุกวัยสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้และองค์ความรู้ที่หลากหลาย ทั้งที่เป็นวัฒนธรรม ภูมิปัญญาและองค์ความรู้ใหม่ โดยการพัฒนาองค์ความรู้ของท้องถิ่นทั้งจากผู้ ปราชญ์ ชาวบ้านและจัดให้มีการวิจัยเชิงประจักษ์ของชุมชน การจัดการองค์ความรู้ในชุมชนอย่างเป็นระบบควบคู่กับการพัฒนาทักษะด้านภาษาและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้เอื้อต่อการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เนื้อหาสาระที่เหมาะสมกับการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง แนวทางในการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่สร้างสรรค์ความรู้ทางด้านวิชาการซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 7 ที่ว่า กระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ มีความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจ ในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติรวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากล

ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพร้อมทั้งพัฒนาทักษะชีวิตให้ตนเอง มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องและมาตรา 15 (3) กล่าวว่า การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ตามศักยภาพ ตามความพร้อมและโอกาสโดย ศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อหรือแหล่งความรู้อื่น ๆ สถานศึกษา อาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้ ให้มีการเทียบโอนผลการ เรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็ผลการศึกษา จากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบ ตามอัธยาศัย การฝึก อาชีพหรือจากประสบการณ์การทำงาน รวมทั้ง มาตรา 29 ที่กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของ สถานศึกษา บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริม ความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัด การศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสารและรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและ วิชาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการรวมทั้ง หาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการพัฒนาระหว่างชุมชนกับผู้เรียน ด้วยการจัดการความรู้และให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในการพัฒนาทักษะชีวิตจากสภาพจริงในแหล่ง เรียนรู้ที่เป็นอัตลักษณ์ของชุมชนกับภูมิปัญญาท้องถิ่น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 4 - 6)

ชุมชนบ้านอุปราษ ตำบลท่าสองคอน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามเป็นชุมชนที่อยู่ ใกล้ตัวเมืองจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งอยู่ห่างจากตัวเมืองประมาณ 10 กิโลเมตร ประกอบด้วย ครัวเรือน 160 ครัวเรือน ประชากรประมาณ 732 คน ประกอบด้วยประชากรในวัยผู้สูงอายุ คิดเป็นร้อยละ 20 ผู้ใหญ่ (วัยทำงาน) คิดเป็นร้อยละ 40 วัยรุ่นคิดเป็นร้อยละ 15 วัยเด็กคิดเป็น ร้อยละ 25 อาชีพส่วนใหญ่เป็นอาชีพเกษตรกรรมทำนาและปลูกผักคิดเป็นร้อยละ 75 หัตถกรรมทอเสื่อ คิดเป็นร้อยละ 7 อุตสาหกรรมขนาดเล็กภายในครัวเรือน (โรงงานทำ ขนมันจีน) คิดเป็นร้อยละ 2 และปศุสัตว์เลี้ยงไก่ (CP) คิดเป็นร้อยละ 6 และรับจ้างทั่วไป ในโรงงานอุตสาหกรรม เช่น ศูนย์มีชัย โรงงานน้ำตาลวังขนาย คิดเป็นร้อยละ 10

การดำเนินชีวิตของคนในชุมชนบ้านอุปราษซึ่งมีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ โดยมีรากฐานทางวัฒนธรรมดั้งเดิมของกลุ่มคนในภาคอีสาน โดยที่ผู้คนส่วนใหญ่ดำรงชีวิต ด้วยวิถีเกษตรกรรม คือ ทำไร่ ทำนา ทำสวนและเลี้ยงสัตว์อยู่กับธรรมชาติอย่างเรียบง่าย (บุญนาค ตีวกุล. 2546 : 1) และจากการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนอย่างไม่เป็นทางการ พบว่า

เด็กและเยาวชนในชุมชนบ้านอุปราษฎ์ใช้เวลาว่างไม่เป็นประโยชน์กับชีวิตประจำวัน เช่น การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ซึ่งต้องมีค่าใช้จ่ายสูงส่งผลให้เกิดการลักขโมย ตีดาเสพติดและ เด็กแว้น สาเหตุเกิดจากการเลี้ยงดูแบบตามใจให้ความสะดวกสบายในการดำเนินชีวิตและ ปล่อยให้เด็กดูโทรทัศน์เป็นตัวแบบเครื่องมือสื่อสารในการดำเนินชีวิต ไม่มีแหล่งเรียนรู้ และผู้ใหญ่ที่เป็นต้นแบบที่ดีในการพัฒนาทักษะชีวิต (สุกัญญา สมบัติตรา. 2554 : สัมภาษณ์)

การพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กและเยาวชนชุมชนบ้านอุปราษฎ์โดยผ่านอัตลักษณ์ของ ชุมชนเป็นการพัฒนาทักษะชีวิตให้แก่เด็กและเยาวชนในชุมชน เพราะทักษะชีวิตถือเป็นทักษะ ที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับเด็กและเยาวชนที่จะช่วยให้สามารถเผชิญหน้าและ รับมือกับปัญหาต่าง ๆ ในสังคมปัจจุบัน ได้ซึ่งเป็นที่น่าเสียดายภูมิปัญญาท้องถิ่นอันเป็น อัตลักษณ์ที่สืบทอดกันมายาวนานของชุมชนบ้านอุปราษฎ์ที่ต้องสูญหายไป เพื่อเป็นการอนุรักษ์ ให้อยู่คู่กับชุมชนบ้านอุปราษฎ์ต่อไปฉะนั้นจึงนำมาถ่ายทอดให้กับคนรุ่นหลังได้เรียนรู้เพื่อไม่ให้ ภูมิปัญญาสูญหายไปจากท้องถิ่นเมื่อสภาพสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็น ความสำคัญของอัตลักษณ์ในชุมชนและสนใจที่จะสืบค้นสำรวจเพื่อหาอัตลักษณ์ที่ดั้งเดิมของ ชุมชนบ้านอุปราษฎ์แล้วนำไปอนุรักษ์และถ่ายทอดเป็นบทเรียนในการพัฒนาทักษะชีวิตของเด็ก และเยาวชนในชุมชนบ้านอุปราษฎ์ โดยผู้วิจัยและชุมชนร่วมกันพัฒนาออกแบบสร้างชุดความรู้ ที่ได้จากแหล่งเรียนรู้ของภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนไปใช้ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะ ชีวิตของเด็กและเยาวชนผ่านอัตลักษณ์ชุมชนบ้านอุปราษฎ์ เพื่อที่จะให้สามารถพึ่งพาตนเอง และเป็นพื้นฐานเพื่อต่อยอดในการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต

จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นในพื้นที่บ้านอุปราษฎ์จึงสนใจในประเด็นเกี่ยวกับการใช้ กระบวนการเรียนรู้อัตลักษณ์ของชุมชนในการสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะชีวิตของ เด็กและเยาวชน โดยถือเป็นการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน โดยให้มีส่วนร่วมในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และเข้าถึงการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ทำให้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการถ่ายทอดองค์ความรู้จากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง โดยมีการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในชุมชนจนเกิดองค์ความรู้ เกิดอาชีพทั้งยัง เป็นความภาคภูมิใจของคนในชุมชนและเพื่อเป็นการถ่ายทอดความรู้และสืบสานภูมิปัญญา จึงได้ดำเนินการศึกษาพื้นที่ชุมชนบ้านอุปราษฎ์ในเรื่องอัตลักษณ์ของชุมชนเพื่อที่จะทำการศึกษา วิจัยและพัฒนาต่อไป

## คำถามวิจัย

1. อัตลักษณ์ของชุมชนบ้านอุปราษที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กและเยาวชนมีสิ่งใดบ้าง
2. กิจกรรมการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนในการพัฒนาทักษะชีวิตผ่านอัตลักษณ์ชุมชนบ้านอุปราษจะต้องเป็นอย่างไร
3. พฤติกรรมด้านทักษะชีวิตของเด็กและเยาวชนชุมชนบ้านอุปราษที่เกิดขึ้นหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านอัตลักษณ์ชุมชนเป็นอย่างไร

## วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของชุมชนที่สามารถใช้ในการพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กและเยาวชนชุมชนบ้านอุปราษ
2. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนในการพัฒนาทักษะชีวิตผ่านอัตลักษณ์ของชุมชนบ้านอุปราษ
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมด้านทักษะชีวิตของเด็กและเยาวชนชุมชนบ้านอุปราษหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านอัตลักษณ์ชุมชน

## ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย
  - 1.1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กและเยาวชน 20 คนที่อยู่ในระบบการศึกษาที่มีอายุระหว่าง 7 – 15 ปีที่มีความสนใจอยากที่จะสืบสานอัตลักษณ์ของชุมชนบ้านอุปราษ
  - 1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญและผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ 10 คน ได้มาโดยกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่
    - 1.2.1 นางสุกัญญา สมบัติตรา ผู้นำชุมชน
    - 1.2.2 นางมยุรี มาลาหอม ครู
    - 1.2.3 นางทองพูน ทินวัน ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการทำขนมจีน
    - 1.2.4 นางเชียม มุลพิมพ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการทำขนมจีน
    - 1.2.5 นายบุญจันทร์ บำรุง ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการทอเสื่อ

- 1.2.6 นายเลิศ สุขอย ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการทำนา  
 1.2.7 นางสุทิน สมบัติตรา ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเลี้ยงไก่ซีพี  
 1.2.8 นายสุพจน์ เสนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการปลูกผักปลอดสารพิษ  
 1.2.9 นางนิภา สุคชา ผู้ปกครอง  
 1.2.10 นายเทพสุภโชค ศรีเสนา ผู้ปกครอง

## 2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยเพื่อศึกษากระบวนการเรียนรู้อัตลักษณ์ในการพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กและเยาวชนชุมชนบ้านอุปราษครั้งนี้ใช้เนื้อหาทักษะชีวิต ซึ่งถือเป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีการคิดแก้ไขปัญหาด้วยกระบวนการคิดที่สร้างสรรค์ สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลและสามารถเข้าใจและสามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม โดยมีการพัฒนาทักษะชีวิต 3 ด้าน ได้แก่ ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลและทักษะการเข้าใจผู้อื่น โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านอัตลักษณ์ของชุมชนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กและเยาวชนในชุมชน

## 3. ขอบเขตพื้นที่ด้านการวิจัย

บ้านอุปราษ ตำบลท่าสองคอน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

## 4. ระยะเวลาในการวิจัย

ดำเนินการวิจัยระหว่างเดือนมกราคม พ.ศ. 2555 – เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2555

## นิยามศัพท์เฉพาะ

**ทักษะชีวิต** หมายถึง ความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีการคิดแก้ไขปัญหาด้วยกระบวนการคิดที่สร้างสรรค์ สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลและสามารถเข้าใจและสามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม

**เด็กและเยาวชน** หมายถึง เด็กและเยาวชนในชุมชนบ้านอุปราษ ที่มีอายุ 7 – 15 ปี ที่มีความสนใจอยากที่จะสืบสานอัตลักษณ์ของชุมชนบ้านอุปราษ ตำบลท่าสองคอน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

อัตลักษณ์ของชุมชนบ้านอุปราษ หมายถึง อาชีพการดำเนินวิถีชีวิตที่มีคุณลักษณะ เฉพาะอันเป็นภูมิปัญญาที่โดดเด่นและสืบทอดกันมา ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันซึ่งเป็น ลักษณะเฉพาะของชุมชนบ้านอุปราษ ที่เป็นที่รู้จักคุ้นเคยในการดำรงชีวิตเพื่อความอยู่รอด และสร้างรายได้ให้กับชุมชน

องค์ความรู้ในท้องถิ่น หมายถึง ความรู้ในท้องถิ่นที่สร้าง สัมพันธ์ด้วยประสบการณ์ ของภูมิปัญญาท้องถิ่นของบ้านอุปราษ ตำบลท่าสองคอน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง บุคคลผู้มีความรอบรู้ทางด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นของ บ้านอุปราษ ตำบลท่าสองคอน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในเรื่องนั้นๆ ที่ได้สั่งสมความรู้และประสบการณ์มานาน ซึ่งเป็นที่ยอมรับ ของคนทั่วไปและยังเป็นผู้ที่สามารถถ่ายทอดความรู้ของตนเองให้กับผู้อื่นได้

### ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เด็กและเยาวชนเกิดการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะชีวิตผ่านอัตลักษณ์ชุมชนบ้าน อุปราษ
2. ชุมชนได้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะชีวิต ของเด็กและเยาวชนในการสืบสานอัตลักษณ์ชุมชนบ้านอุปราษ
3. ผู้วิจัยได้แนวทางและองค์ความรู้ในการพัฒนาทักษะชีวิตเด็กและเยาวชนในชุมชน